

"Ci, którzy przystępują do sakramentu pokuty, otrzymują od miłosierdzia Bożego przebaczenie zniewagi wyrządzonej Bogu i równocześnie dostępują pojednania z Kościołem, któremu grzesząc, zadali ranę, a który przyczynia się do ich nawrócenia miłością, przykładem i modlitwą" (KKK 1422)

**Człowiek jest ze swojej natury słaby - choć stworzony na obraz i podobieństwo Boga - dlatego upada, popełnia zło, zdradza i odrzuca Boga, Jego Miłość. Ale Bóg nie opuszcza grzesznika, nie cofa swojej miłości, wyciąga pomocną przebaczącą dłoń w sakramencie miłosierdzia, aby przywrócić utracone życie łaski, aby dać kolejną szansę. Bóg nigdy nie potępia grzesznika, tylko grzech, a dla grzesznika ma otwarte ramiona i czeka – „Przypowieść o synu marnotrawnym – miłosiernym Ojcu”. Łk 15,11-32
W tym sakramencie następuje przedziwne spotkanie z Miłosiernym Bogiem, w którym człowiek oddaje balast, ciężar swojego życia – grzech, a Bóg uwalnia, umacnia do zaczęcia od nowa.**

Bóg udziela:

- **łaski odpuszczenia grzechów,**
- **łaski wytrwania w dobrym,**
- **łaski uzdrowienia wewnętrznego, czasami fizycznego.**

Bóg przywraca nam stan łaski uświęcającej – czyni nas świętymi. Mówi do nas, tak jak do kobiety cudzołożnej: „W ówczas Jezus podniósłszy się rzekł do niej: «Kobieto, gdzież oni są? Nikt cię nie potępił?» A ona odrzekła: «Nikt, Panie!» Rzekł do niej Jezus: «I Ja ciebie nie potępiam. - Idź, a od tej chwili już nie grzesz!». J 8 10-11

Wskazówki praktyczne:

Powinno się przystępować do sakramentu pojednania:

- 1. Systematycznie, raz na miesiąc lub dwa miesiące.**
- 2. Zawsze po dobrym przygotowaniu.**
- 3. Wypełnić zadaną pokutę.**
- 4. Osoby rzadko się spowiadające, powinny zawsze w czynieniu rachunku sumienia korzystać z tekstów do tego przygotowanych (Rachunek sumienia w Książeczce do nabożeństwa, lub inne, Według przykazań Grzechów głównych, uczynków miłosiernych)**
- 5. Wypełnić warunki Dobrej spowiedzi.**